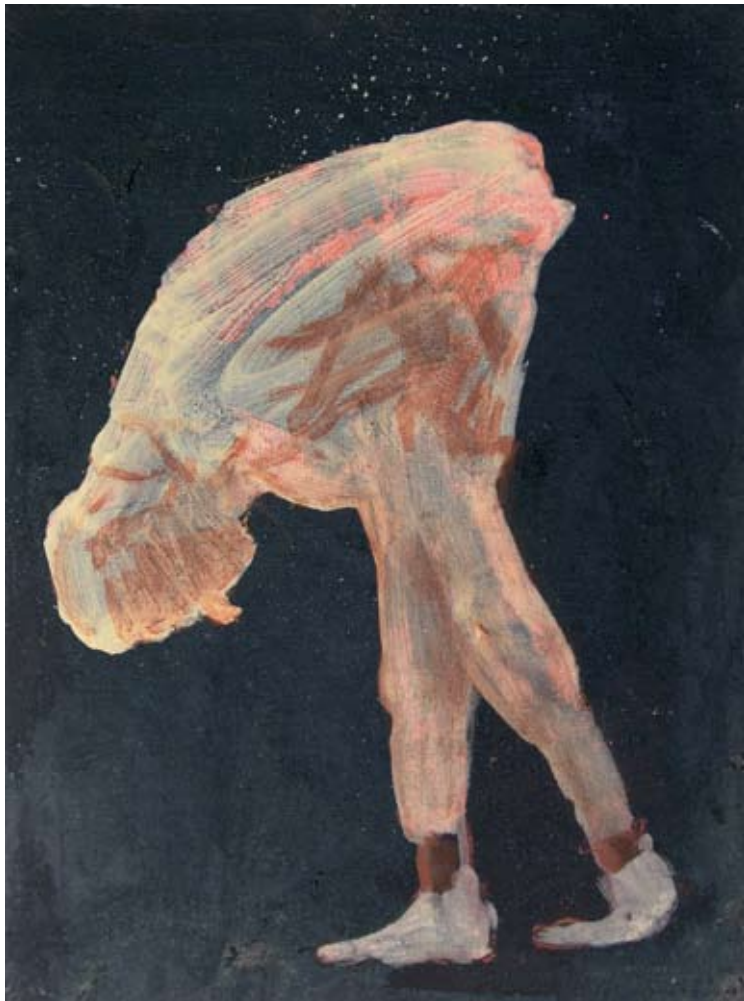

לחיות בקי

האילנה

מיכל בקי : נמרים במיטה

המורה, 2006, שמן וגיר על בד ומוזוניט, 40×30 ס"מ (באדיבות גלריה ניקול פיאקו, הדסון, ניו-יורק)
The Teacher, 2006, oil and pastel on canvas and masonite, 40×30 cm
(Courtesy of Nicole Fiacco Gallery, Hudson, New York)

מיכל בקי היא ציירת אשר יצרה במהלך שנות עבודתה עולם עצמאי של דמויות ומצבים המזוהה עימה. זהו עולם בו הקיום נתון בספק, והדמויות הילדותיות-מבוגרות המאכלסות אותו "חיות" ותהום תמיידית נפרשת תחת רגליהן. הן מתנדנדות, הן נמשכות מטה – ראשן קדמה – הן עומדות על בלימה, הן עלולות להיפרם או להימחק בכל רגע נתון. אופיין הלוליני והתמים, המתמסר והמלא פליאה, מנוגד לקדרות האונטולוגית שלהן ויוצר בצופה תחושות של מתח וציפייה.

בשנתיים האחרונות מתמקדת בקי בציור בצבעי שמן על עץ לבוד, על מזויט ועל בד, כשהיא כמעט ואינה משתמשת במכחולים, אלא בגלגלות, במרית בנאים, במשטחים מאולתרים, בבדים גסים, במקלות חדים ועוד. באמצעים אלה היא יוצרת שכבות של מרקמים, של הטבעות, של חריטות ושל שבלונות, מתוכן עולות הדמויות ובתוכן הן נעלמות. ציורים אלה מהווים את ליבת התערוכה הנוכחית.

הציורים מתאפיינים בצבעוניות עזה של כתומים, כחולים, ירוקים ושחורים אשר מתערבבים ומתנגשים אלה באלה ללא הרף. הצבעים האקספרסיוויים והדיסרמוניים מהדהדים את מצבן הלא נהיר והמעורער של הדמויות, שנוצרו עד כה בדצף של רישומי צבע תעשיית על נייר והדפסים. ברישומים נתונות הדמויות בתוך סיפורים קטנים, אניגמטיים, בגוונים של אפורים ושחורים, כשהן צפות במרחב הנייר. ציורי השמן מציגים מרחב אחר – צבעוני, עמוס ומחניק – בתוכו נאבקות ומתחבאות הדמויות, ומתוכו הן פורצות.

הציור של בקי נבנה סביב תנועה אינסופית, מסחררת, שאינה נותנת מנוח, אשר מקבלת מימדים חומריים וטורדניים יותר בשימוש הדחוס בצבעי השמן. התנועה כמו הופכת איטית ומסורבלת, מאותתת ביתר שאת אל עבר ההתמודדות היומיומית עם חוסר המוצא, מבלי לוותר על דוק האירוניה השזור במכלול. כפי שמעידה הכותרת "נמרים במיטה", הדמויות נתונות אף הן במעברים מטלטלים בין תנועה לחנק, בין הגזמה צורנית לסחרור נפשי, בין מעוף לנפילה. מעברים אלה הופכים בציורי השמן לדיון ביחסי הגומלין שבין הפיגורטיבי למופשט, כאשר נוכחותם של משטחי הצבע גוברת לעיתים בעוצמתה על מרכזיות הדמות עד כדי היעלמותה.

"מרת דאלווי" של וירג'יניה וולף נפתח בחדווה גדולה של צניחה אל תוך האוויר הצלול. אלא שבבסיס ההתפעמות עצומה מצויים תחושת החידלון והמוות. דיכוטומיה זו, היא שמאפיינת את "נמרים במיטה". בקי מציגה ציור קרנבלסקי וגדוש, מלא בהומור ובקריצה אל עבר הצופה, בעודה בוחנת מצבים של בדידות, של ספק תמידי, ושל התבוננות עצמית נוקבת בעצם היכולת לשרוד. מתוך האבסורד המצחיק עד כאב – זה של הקיום וזה של הנחת הצבע – נוצרת ממשות כלשהיא, בה צועדות זו לצד זו האימה והגרוטסקה, החרדה והתום.

ללא כותרת (נוף געשי), 2008, שמן על בד ומוזניט, 50×50 ס"מ
Untitled (volcanic landscape), 2008, oil on canvas and masonite, 50×50 cm

מוטב מאוחר II, 2008, שמן על עץ לבד, 40×35 ס"מ
Better Late II, 2008, oil on plywood, 40×35 cm

ללא כותרת (נואם מוסתר), 2008, שמן על בד ומזוניט, 35×40 ס"מ
Untitled (Hidden Speaker), 2008, oil on canvas on masonite, 35×40 cm

סוודר נהדר שלי, 2006, שמן על בד, 30×25 ס"מ
My Lovely Sweater, 2006, oil on canvas, 30×25 cm

ללא כותרת, 2006, שמן ואבקת גבס על עץ לבד, 70×60 ס"מ (אוסף משפחת אתר)
Untitled, 2006, oil and marble powder on plywood, 70×60 cm (Collection of Attar Family)

כדורגל פוגי, 2008, שמן על עץ לבוד, 60×60 ס"מ (אוסף פרטי)
Fuji Football, 2008, oil on plywood, 60×60 cm (Private Collection)

Michal Bachi: Tigers in Bed

During her years as a painter, Michal Bachi has created a unique world of characters and situations which is identifiable as her own. This is a world in which existence is doubtful, and the childlike-grown-up inhabitants "live" on the verge of a constant abyss. They swing, they are pulled head-on downward, they stand on edge; they may be undone or erased at any instant. Their acrobatic and innocent nature, full of devotion and wonder, is contrasted to their ontological gloom, and evokes in the observer a sense of suspense and anticipation.

In the last two years, Bachi has focused on oil painting on plywood, masonite and canvas, favoring rollers, mason's spatulas, coarse fabrics and sharp wooden sticks, over the use of brushes. By these means, she creates layers of texture, imprint, engraving and pattern, out of which the characters rise, and into which they also disappear. These paintings are the core of the current exhibition.

The paintings are characterized by intense colors, made of shades of orange, blue, green and black, which mix and clash endlessly. The expressive and disharmonious colors echo the ambiguous, undermined state of the characters, which up till now were created in a sequence of prints and industrial-paint drawings on paper. In the drawings, the characters are situated in enigmatic small tales, of blacks and grays, floating within the paper's boundaries. The oil paintings present a totally different scope – colorful, laden and stuffy – in which the characters are struggling and hiding.

Bachi's painting consists of endless, dizzying, restless motion, which gets material and irritating dimensions with the condensed use of the oil colors. It seems as if the motion turns slow and awkward, further pointing out daily futile struggle, but not giving up the entwined poignant irony. As the title "Tigers in Bed" suggests, the characters are also placed in shaky transition from movement to stringent immobility, from morphological excess to mental dizziness, from soaring to falling. In the oil paintings, these transitions highlight the mutual relations between the figurative and the abstract, where the physical presence of the color surfaces sometimes overpowers the dominance of the figure, until its total disappearance.

Virginia Woolf's "Mrs. Dalloway" opens with a great exhilaration of plunging into the fresh, open air, but at the bottom of the immense excitement resides a feeling of non-existence and death. This dichotomy also characterizes "Tigers in Bed". Bachi presents carnivalesque and crowded paintings, full of humor and insinuations to the spectator. She does this while examining states of solitude, eternal doubt, and with keen self contemplation at the mere ability to survive. From within the painfully funny absurdity – that of existence and that of the color laying – a certain substance is formed, in which horror and the grotesque, anxiety and innocence march on side by side.

Irena Gordon
May 2008

To Gitay

תקווה סגולה, 2008, שמן על עץ לבוד, 60×60 ס"מ
Purple Hope, 2008, oil on plywood, 60×60 cm

Michal Bachi : Tigers in Bed

אוצרת: אירנה גורדון; בית האמנים ע"ש זריצקי, ת"א, מאי 2008; עיצוב גרפי: ירון לוי; תרגום לאנגלית: גטי אשוך

Curator: Irena Gordon; Artists House, Tel Aviv, May 2008; Graphic design: Yaron Levi; English translation: Gitay Ashuach

©All rights reserved to Michal Bachi; www.michalbachi.com